

[Handelsministeren.]

denne Lejlighed, lige saa lidt som jeg skal følge det ærede Medlem i hans Tilløb til at tale om Toldforanstaltninger og almindelige Kriseværnsforanstaltninger; jeg tror ikke, det vil føre til noget at bringe Diskussionen ind paa dette ved denne Lejlighed. At der er Krise for visse Virksomheder, er jo udenfor al Tvivl, og forhaabentlig naar vi til Enighed om at træffe Foranstaltninger, der i hvert Fald kan mildne Krisen i dens Forløb.

Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen omtalte forskellige Monopoler, som vi allerede havde nogle Oplysninger om, og som trivedes vel under den nuværende Regering. Hvis de trives under den nuværende Regering, har de vist ogsaa levet godt under den forrige Regering; i hvert Fald er det Monopol, som det ærede Medlem først skænkede sin Opmærksomhed, Spiritusmonopolet, jo af gammel Dato, det har bestaaet nu i ca. 14 Aar. Men det er ikke et Monopol, der tolereres af en Regering ved Regeringens særlige Velvillie, det er et Monopol, som Rigsdagen har været med til at tilvejebringe, og jeg tror, at alle Partier her i Salen vil være enig i, naar det kommer til Stykket, at dette Monopol maa opretholdes. Der er givet Rigsdagen fuld Oplysning om Monopolets Karakter, om de Direktiver, der er givet for Monopolets Virksomhed, og der er nedsat et særligt Udvalg, hvor Rigsdagens fire store Partier har Sæde, et Udvalg, der fører Kontrol med Monopoldirektivernes Overholdelse.

At der kan være Grund til ved Lejlighed at se paa, om den Kontrakt, der er oprettet mellem Staten og Monopolselskabet, stedse er tidssvarende, det er en Sag for sig, og jeg har min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Men lad mig sige, at jeg tror ikke, at der, medmindre vi paa afgørende Maade vil ændre hele den Stilling, Rigsdagen i de senere Aar har staaet i overfor Spiritusspørgsmaalet, vil være Mulighed for at ændre ved Monopolet. Jeg tror tværtimod, at alle vil være enige om, at det maa opretholdes.

Det ærede Medlem gjorde derefter et Par Bemærkninger om et Forhold vedrørende Østsjællands Elektricitetselskabs Stilling til et andet Elektricitetsværk. Da det Spørgsmaal, der her er Tale om, hører under et andet Ministerium, skal jeg afholde mig fra at komme ind paa det. Det ærede Medlem har en Gang før berørt dette Spørgsmaal, hvis Enkeltheder jeg ikke kender. Saa vidt jeg ved, drejer det sig om, at der i Henhold til Stærkstrømsloven var

givet Kommunerne en Ret til, naar de har et Elektricitetsværk, at forhindre et andet Elektricitetsværk, der vil trænge ind paa deres naturlige Opland, i at trække sine Ledninger over Kommunens Gader og Veje, og at det paagældende Selskab, som ønskede dette, derefter har henvendt sig til Trafikministeriet for at faa Lejlighed til at trække sine Ledninger langs med Jernbanelinien, og det har Trafikministeriet modsat sig af Hensyn til den paagældende Kommune. Nu kan man diskutere vidt og bredt, hvorvidt det har været rigtigt eller ikke; jeg skal ikke komme ind paa det; jeg tror ikke, dette Spørgsmaal egner sig til en almindelig Drøftelse ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Ølmonopolet, i hvert Fald om, at vi havde meget høje Ølpriser her i Landet. Det ærede Medlem nævnte, at der betales en 3—4—5 Ø. — det er nu ikke saa lille en Forskel i denne Forbindelse, men lad nu det være — altsaa, en 3—4—5 Ø. for meget pr. Flaske. Jeg er ikke i Stand til at bedømme det, saaledes at jeg kan udtale mig om det, men jeg har vel kunnet skønne, at det er en stor Dividende, der udbetales, og at det er en Følge af, at der maa tjenes dygtigt paa Øl. Men der er ingen Mulighed for Staten for at gribe ind overfor dette Forhold, medmindre man vil ændre Toldlovens Bestemmelser. Hverken Handelsministeriet eller noget andet Ministerium har nogen Myndighed til at gribe ind overfor de Prisaftaler, der maatte være truffet Ølbryggerierne imellem, der er ikke en Gang nogen Beføjelse til at undersøge Spørgsmaalet. Skal der foretages en Ændring, maa det ske i Henhold til Lovændring eller gennem en ny Lov. At der er en betydelig Beskyttelse paa Øllet, kan man slaa op i Toldloven for at faa Rede paa. Saa vidt jeg ved, betales der pr. kg Flaskeøl 64 Ø. i Told og af Fustageøl 68 Ø. pr. kg.

Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen spurgte mig direkte, om jeg troede, at der var Mulighed for gennem Bestemmelser i Lovforslaget, som vi her diskuterer, at ramme Prisaftaler, der er truffet mellem højmoderne og mindre moderne Virksomheder, Aftaler, som var af den Beskaffenhed, at Priserne svarede til, at de mindre moderne Virksomheder akkurat kunde tjene saa meget, at de kunde holdes oppe. Hvis der træffes saadanne Aftaler, og de efter foretaget upartisk, sagkyndig Undersøgelse viser sig at være stridende mod Befolkningens Interesser, er der naturligvis intet i Vejen for, at man kan træde op derimod i Henhold til Loven. Loven er netop bygget